

2649 2den Beh. af Finantslovs. f. Finantsaaret fra 1ste April 1870 til 31te Marts 1871. 2650

ningen næppe komme saa vidt, at den kan yde noget synderligt Læ for den nuværende Elægt; men man skal jo ogsaa gjøre Noget for sine Efterkommere, for at de kunne have det noget bedre, end vi have det. Det er den væsentligste Mangel hos de Fleste af dem, som med saa afgjort Sikkerhed udtale sig imod Træplantningen paa disse Egne, at de fordre og troe, at saasuart de have saaret Træ og begyndt at plante, saa skal der strax staae en tilvokset Skov; men det kan der ligesaa lidt der som noget andet Sted i Verden. Jeg skal naturligvis ikke misfjende det ærede Medlems Omhu for Statskassen ogsaa i den Henseende; men det ærede Medlems Omhu for Statskassen er i mange Henseender noget betinget; saaledes forleden Dag, da Loven om den sydydste Dverbane var til Behandling, holdt det ærede Medlem med stor Stykke paa en Bane fra Veile til Varde, uagtet den er 1 Million Nigsdaler dyrere end nogen af de andre projecterede Dverbaner, men det havde ikke nogen Betydning for Statskassen; selv igaar udtalte det ærede Medlem, at 3,000 Rtd. til Kjøbstadcommissionen var en ubetydelig Sum, som ikke havde Noget at betyde; men naar der er Tale om en Bevilling til Bedste for de ulykkelige Kltiplantninger paa Dyllands Vestkyst, saa skal der spares, saa tages der Neb i Seilene. Forøvrigt kan det ikke Andet end gjøre et glædeligt Indtryk at see den brøderlige Enighed, der i den Henseende findes mellem de ærede Medlemmer for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen), for Ringkjøbing Amts 3die Valgfreds (Madsen) og Holbet Amts 1ste Valgfreds (M. Hansen). Disse Herrer troe sig i særlig Grad taldede til at varetage Statskassens Læ, og man kan derfor ikke Andet end yde deres gode Hensigter, selv om deres Midler end ikke altid ere heldige, sin fulde Anekjendelse. Jeg skal naturligvis paa ingen mulig Maade misfjende deres Betydning i den Henseende, ligesaa lidt som jeg skal misfjende deres Evne til at bedømme saadanne Sager; men det forekommer mig dog med Hensyn til Kltiplantningen, at

der af deres Udtalelser ikke er fremkommet Noget, som vidner om, at de have noget særlig Kjendskab til disse Forhold; man faaer egentlig det Indtryk, at deres Dmtale af Kltiplantningerne og Træplantningen i det Hele har megen Lighed med den Blindes Tale om Farver. Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgfreds har atter lagt sine venlige Bøjleser for Landbohøjskolen for Dagen, og jeg skal ingenlunde misfjende Betydningen deraf; kun maa jeg bemærke, at det forekommer mig, at han ved hele sin Underløgelse og Udvikling af disse Forsøgs Betydning har beviist, at han paa det Guldstandigste har misforstaaet den. Jeg kan ikke see, at det ærede Medlem har forstaaet Noget af det, der i den Henseende er fremkommet. Jeg troer, det ærede Medlem talte om, at man kogte og stegte Korn derude paa Landbohøjskolen. Jeg vil overlade til det ærede Medlem selv at anstille Kogningsforsøg med sit Korn, inden han saer det; men jeg troer ikke, at Kornet koges eller steges paa Landbohøjskolen. Jeg skal dog med Hensyn hertil give det ærede Medlem en lille Oplysning, skjøndt han ikke er meget modtagelig derfor, men den kan dog maaskee have en lille Indflydelse paa ham, naar han hører, at med Hensyn til disse Stege- og Kogeforsøg — som han kalder dem — er det just ikke Kogning eller Stegning af Kornet, som det kommer an paa, inden man saer det; men disse Forsøg gjøres for at see, hvilken Varmegrad man kan bruge ved de forskjellige Kornsorter, uden at de tabe Spireevnen. Der findes lidt i de forskjellige Kornsorter — navnlig Hvede — enten smaa Larver eller smaa Insecter eller noget Egnende, som under Plantens Væxt ødelægger den, og det er derfor, at man foretager disse Forsøg for at komme til Bished om, hvorvidt Kornet, forinden det saaes, kan taale en Varmegrad, der er saa høi, at disse Emaadyr derved døe. Det er aldeles ikke Guldmarkerforsøg, man anstiller, de have en sikrere Grund at hvile paa end de Guldmarkerforsøg, man anstillede i Middelfalder-